VOLEI

Voleiul feminin la un nivel calitativ cît mai ridicat!

Una din sarcinile trasate prin documentele Conferinţei pe ţară a UCFS este ca activitatea de performanţă să realizeze un progres continuu în toate disciplinele sportive, pentru ca reprezentanţii noştri să obţină rezultate de valoare în competiţiile republicane şi să reprezinte cu cinste ţara în întîlnirile internaţionale. Răspunzînd acestei sarcini, Biroul Federaţiei Romîne de volei a analizat cu toată răspunderea comportarea echipelor naţionale la campionatele mondiale de la Moscova, analiză din care a reieşit că formarea unor loturi puternice de seniori şi de tineret este posibilă numai dacă activitatea competiţională internă se desfăşoară la un înalt nivel.

Pornind de la această concluzie, F.R.V. a luat o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea sistemului de desfăşurare a campionatului divizionar. Printre altele s-a hotărît ca punctele obţinute de echipe în turul şi returul campionatului să conteze şi în turneele finale, fapt care i-a determinat pe antrenori şi pe sportivi să privească pregătirea şi întîlnirile din seriile campionatului cu mult mai mult simţ de răspundere decît în campionatul precedent. Din păcate însă, s-a înregistrat un alt fenomen: în turneele finale nu toate echipele au manifestat acelaşi interes pentru o cît mai bună prezentare, mai ales după ce şi-au asigurat punctele necesare pentru calificarea în primele patru locuri. Astfel, Dinamo Bucureşti, în întîlnirea cu Farul Constanţa, a dat dovadă de o lipsă totală de interes faţă de rezultatul acestei partide şi a pierdut cu 3-1!

Acelaşi lucru se poate spune şi despre echipele feminine Metalul Bucureşti (antrenor E. Scarlat) şi Voinţa Miercurea Ciuc (antrenor I. Petres) care, prezente la turneul pentru locurile 9—12 de la Craiova şi avînd asigurată rămînerea în divizie, nu s-au mai pregătit cu toată seriozitatea pentru aceste întîlniri.

Trecînd de la aceste sumare aprecieri asupra părţilor negative ale formulei de desfăşurare a întrecerii, la analiza comportării echipelor în campionatul feminin 1962/1963 şi la turneele finale, trebuie să spunem din capul locului că faţă de anii precedenţi unele echipe s-au pregătit mai bine, aplicînd indicaţiile federaţiei în ceea ce priveşte numărul, intensitatea şi calitatea antrenamentelor. La capitolul evidenţierilor pe această linie, pot fi menţionate echipele Rapid Bucureşti (antrenor ing. Nicolae Meadu), C.S.M. Sibiu (antrenor prof. Gheorghe Bodescu), Ştiinţa Cluj (antrenor prof. Ioan Scurtu), Ştiinţa Bucureşti (antrenor prof. Nicolae Murafa), Voinţa Craiova (antrenor Radu Zamfirescu), Progresul Bucureşti (antrenor Mariana Bunescu) şi Tractorul Braşov (antrenor Alexandru Stanciu).

În schimb, faţă de anii precedenţi echipa campioană Dinamo Bucureşti (antrenor Gheorghe Constantinescu), s-a prezentat mai slab pregătită. Au fost meciuri, atît în timpul campionatului, cît mai ales, în timpul turneului final, în care Dinamo era doar umbra echipei din anii trecuţi. Conducerea clubului Dinamo trebuie să analizeze în mod serios cauzele acestei comportări şi să ia măsurile corespunzătoare.

De asemenea, comportarea echipei C.S.M. Cluj nu s-a îmbunătăţit cu nimic faţă de campionatul anterior şi, după valoarea pe care a arătat-o în turneul final, această formaţie nu merita să figureze printre primele opt echipe. Antrenorul său, prof. Anton Bădescu, lucrează şi acum tot după „ureche", nu aplică indicaţiile federaţiei. Tot în turneul 1—8 a figurat şi echipa Combinatului Poligrafic Bucureşti (antrenor prof. Ştefan Stroe), care a fost sub valoarea celorlalte formaţii. Farul Constanţa, deşi s-a clasat pe locul 3, deci mult mai bine decît anul trecut, nu s-a comportat la valoarea pe care o pretinde un astfel de loc, obţinut în parte şi datorită avantajelor pe care i le-a oferit faptul că a jucat acasă, în faţa propriului public. O comportare slabă în cadrul campionatului şi la turneul de la Craiova au avut şi echipele Partizanul roşu Braşov şi, în special, C.F.R. Timişoara, care de altfel au şi retrogradat. Este regretabil că consiliul regional UCFS Banat nu s-a preocupat deloc de echipa divizionară timişoreană, lăsînd ca această formaţie să activeze multă vreme fără antrenor şi fără condiţii de pregătire. Nu este permis ca o echipă divizionară dintr-un centru ca Timişoara să nu aibă antrenor la turneul final şi să fie îndrumată de pe margine de către un conducător ocazional.

Urmărind comportarea componentelor lotului republican în actualul campionat, am constatat că o parte dintre jucătoarele noastre de bază au fost şi cele mai bune jucătoare ale echipelor din care fac parte. Astfel, trebuie evidenţiate — pentru perseverenţa în pregătire şi comportarea lor în campionat — Alexandrina Berezeanu, Sonia Colceriu, Daniela Golimas, Natalia Todorovschi şi Doina Popescu de la Rapid, Lia Vanea şi Elisabeta Nodea de la Dinamo. În ceea ce priveşte Doina Ivănescu, aceasta, deşi accidentată, a adus o mare contribuţie la succesul echipei sale. De la Farul Constanţa s-au prezentat bine Elisabeta Goloşie şi Ada Ionaş, care au şi fost selecţionate în lotul naţional.

Una dintre echipele despre care putem spune numai lucruri bune este Ştiinţa Bucureşti, care la primul ei an în categoria A a reuşit să ocupe locul 6 în clasamentul general. Dintre voleibalistele sale, trebuie evidenţiate Ileana Enculescu şi Elena Verdeş. De la Ştiinţa Cluj, de la care aşteptam mai mult, merită a fi evidenţiate Ana Mocanu şi Doina Tărăşanu.

Cu multă satisfacţie am urmărit în acest campionat evoluţia unor jucătoare tinere ca: Viorica Miron

Concluzii pe marginea desfăşurării campionatului republican pe anul 1962-63

(C.S.M. Sibiu), Cornelia Lăzeanu (Voinţa Craiova), Magdalena Kondorosy (Partizanul roşu Braşov), Florica Tudora (Rapid Bucureşti), Magdalena Hangrad (Ştiinţa Bucureşti). Viorica Goia (Tractorul Braşov). Margareta Sorban şi Iudith Kohn (Voinţa M. Ciuc), Mariana Dumitrescu (Metalul Bucureşti), Eugenia Rebac şi Maria-Tereza Paloş (C.F.R Timişoara) care, pregătite în continuare cu atenţie, pot deveni jucătoare de bază ale loturilor noastre republicane.

Apreciem în mod deosebit felul în care s-a preocupat de promovarea elementelor tinere în formaţiile divizionare antrenorul Radu Zamfirescu de la Craiova; el a introdus în echipă tinere cum sînt Constanţa Burlacu şi Sonia Martinescu, jucătoare cu reale posibilităţi. Socotim că şi la echipa Dinamo Bucureşti puteau fi promovate în prima formaţie elemente talentate ca Marilena Ştefănescu, Lucia Vanea, Rodica Hălmăgeanu, care în acest an au avut în echipă mai mult un rol de spectatoare.

Problema selecţiei şi promovării jucătoarelor tinere cu posibilităţi nu a fost încă bine înţeleasă de toţi. Avem cazuri cînd din echipele divizionare mai fac parte jucătoare ca Elena Lupa de la C.F.R. Timişoara, care are înălţimea de 1,55 m, Maria Pintea de la Farul Constanţa (1,55 m), Erna Stoica — C.S.M. Sibiu (1,59 m) şi multe altele, care nici nu ajung la partea de sus a fileului. In general, mediile de înălţime ale unor echipe sînt mici; de exemplu, la Farul Constanţa (1,65 m), C.S.M. Cluj (1,66 m), Voinţa Craiova (1,65 m), Voinţa M. Ciuc (1,65 m) şi la Ştiinţa Cluj, C.S.M. Sibiu, Tractorul Braşov, Progresul Bucureşti etc.

Între cauzele rămînerii în urmă a voleiului feminin faţă de cel masculin este şi nivelul slab al procesului de pregătire în secţiile de volei. Au fost date indicaţii ca echipele să efectueze minimum patru antrenamente pe săptămînă, însă cu cîteva excepţii (Dinamo, Rapid, Ştiinţa Bucureşti, C.S.M. Sibiu) majoritatea echipelor fac două antrenamente şi acestea în condiţii necorespunzătoare, unele chiar lipsite de conţinut. Conducerile cluburilor, asociaţiilor sportive şi mai ales antrenorii nu au privit cu toată răspunderea pregătirea fizică a sportivelor şi trecerea normelor de control prevăzute în regulamentul campionatului pe 1962—1963.

Analizînd rezultatele trecerii normelor de control s-a constatat nivelul slab al pregătirii fizice a jucătoarelor din prima categorie. Sînt sportive care nu pot face nici o tracţiune în braţe, nemaivorbind de îndeplinirea probelor de control la viteză, săritura în lungime de pe loc etc. Sînt unele echipe, ca Voinţa Bucureşti, C.S.M. Cluj, Metalul Bucureşti, care în tot timpul campionatului s-au prezentat nemulţumitor la capitolul pregătirii fizice, din care cauză în meciurile de cinci seturi jucătoarele cu greu au rezistat efortului!

Şi acum cîteva consideraţii de ordin tehnico-tactic. In general, putem aprecia că la primele opt echipe procentajul greşelilor la serviciu, la primirea mingii, la lovitura de atac şi blocaj a scăzut comparativ cu campionatul anului 1961—1962. De exemplu, în turneul final pentru locurile 1—4, echipa Dinamo — ale cărei jucătoare, în afară de Tinela Teucă, au aplicat „serviciul plutitor" — a efectuat în cele 6 jocuri 519 servicii, realizînd 63 de puncte direct din servici şi greşind 38; echipa Rapid Bucureşti a servit de 587 de ori, a realizat 42 de puncte direct din servici şi a greşit de 18 ori; Farul Constanţa a servit de 510 ori, a realizat 47 de puncte direct şi a greşit 37, iar C.S.M. Sibiu a servit de 477 de ori, realizînd 16 puncte din servici şi greşind 34 de servicii. O altă concluzie care se poate trage este aceea că, în general, la serviciile tari, echipele au aplicat cu succes preluarea de jos cu ambele mîini (cu precădere Rapid).

Dacă analizăm greşelile la blocaj din campionatul 1962/1963, constatăm că în genere echipele nu efectuează blocaje omogene şi la timp (sînt echipe, ca de pildă, C.S.M. Cluj, C.P.B., Tractorul Braşov şi altele, care de nenumărate ori au fost penalizate pentru mîini peste fileu; altele (Voinţa Craiova, Metalul Bucureşti, Voinţa M. Ciuc, C.F.R. Timişoara) în majoritatea jocurilor n-au reuşit să-şi organizeze blocajul, iar uneori nici nu au sărit la „bloc", dînd posibilitatea adversarelor să realizeze nenumărate puncte de atac.

În ce priveşte atacul, se poate spune că în recentul campionat el a depăşit apărarea. Sistemele folosite în apărare de către unii antrenori au fost confuz aplicate de echipe şi uneori mecanic, neţinînd cont de pregătirea jucătoarelor proprii şi de combinaţiile tactice ale adversarelor, iar unele echipe ca Tractorul Braşov, Voinţa M. Ciuc, Progresul Bucureşti, nu ştiu încă să-şi organizeze dublarea şi mişcarea în teren. Am apreciat progresele în organizarea jocului de apărare la echipa Rapid Bucureşti cu excepţia meciului retur din turneul final susţinut cu Dinamo Bucureşti, evidenţiindu-se jucătoarele Sonia Colceriu, Doina Popescu şi chiar Daniela Golimas, care în timpul tuturor jocurilor au fost în continuă mişcare.

In pregătirea tactică s-au observat îmbunătăţiri la Rapid, C.S.M. Sibiu, Ştiinţa Cluj şi în unele meciuri la Dinamo, prin mărirea ritmului de joc în diferite situaţii, micşorînd traiectoria mingii la prima şi la cea de a doua pasă, iar parte dintre jucătoare, ca Doina Ivănescu (Dinamo), Lia Vanea, Natalia Todorovschi (Rapid), Eugenia Rebac (C.F.R. Timişoara) etc. au început să atace cu ambele braţe. Jucătoare ca Alexandrina Berezeanu (Rapid), Cornelia Lăzeanu (Voinţa Craiova), Ana Mocanu (Ştiinţa Cluj) şi altele şi-au perfecţionat mult acţiunile înşelătoare, „imitările de pase" şi de atac, avînd o mai mare eficacitate. Foarte rar am observat însă ca echipele să folosească atacul din prima pasă. Dar nu numai atît. Echipele noastre fac antrenamentele practice, însă din sondajele întreprinse am constatat că în afară de echipele C.S.M. Sibiu, Dinamo Bucureşti, Ştiinţa Cluj, Ştiinţa Bucureşti, la celelalte, antrenorii nu se ocupă şi de pregătirea teoretică. Şi atunci, ne întrebăm: de unde să ştie jucătoarele cum trebuie să acţioneze în diferitele situaţii ale jocului? Mai mult chiar, am constatat că numeroase jucătoare nu cunosc suficient nici... regulamentul jocului de volei, din care cauză uneori protestează nejustificat la deciziile arbitrilor.

★

Deşi la Constanţa nu am avut nume „sonore", în afară de arbitrul internaţional Laszlo Ormay din R.P. Ungară, apreciem că au fost prestate arbitraje bune şi unele chiar foarte bune, de către Valeriu Arhire (Braşov), Ion Covaci (Bucureşti) şi Constantin Muşat (Constanţa). Anton Ionescu, cu mai noi state de servicii în cadrul categoriei A, s-a achitat totuşi bine de sarcina primită. Trebuie să fie însă mai ferm în decizii.

În ceea ce-l priveşte pe Haralambie Lungu de la Craiova, considerăm că el încă nu este de nivelul primei categorii. La Craiova, au arbitrat bine Ioachim Niculescu şi Constantin Vieru, ambii din Bucureşti. Mai slab ni s-a părut Rotaru de la Sibiu.

★

Conducerile cluburilor şi asociaţiilor sportive trebuie să treacă la o analiză temeinică a comportării echipelor lor în cadrul campionatului pe anul 1962—1963 şi să ia măsuri pentru crearea condiţiilor de pregătire, să controleze felul în care antrenorii îşi organizează şi îşi desfăşoară antrenamentele, şi dacă se organizează periodic trecerea normelor de control. Să se treacă încă de pe acum la o revizuire a loturilor echipelor şi în locul elementelor necorespunzătoare să fie promovate elemente tinere, cu perspectivă. Desfăşurarea procesului de instruire şi educaţie a sportivilor noştri trebuie controlată permanent şi sistematic.

Să depunem cu toţii eforturi pentru lichidarea deficienţelor semnalate, să lucrăm în aşa fel încît în campionatul viitor să prezentăm echipe bine pregătite, cu mai multe elemente tinere, din care să putem selecţiona jucătoare de nădejde pentru echipele naţionale, în vederea marilor confruntări pe care le avem de susţinut, pentru a apăra cum se cuvine prestigiul sportului romînesc.

AUREL DOBINCĂ
secretar general al F.R. Volei

Mingea a fost salvată şi jucătoarele dinamoviste vor iniţia un nou atac. Fază din meciul Dinamo Bucureşti — Progresul Bucureşti.

Foto: P. Romoşan

Copiii Hunedoarei

(Urmare din pag. 1)

În Hunedoara există un tînăr inimos şi talentat: Mircea Pascu, antrenor de tenis. Nu l-am cunoscut personal. Era plecat din localitate. Dar cineva de la sediul asociaţiei Constructorul, pe lîngă care există secţia de tenis, mi-a oferit un dosar cuprinzînd „rapoartele" de activitate ale secţiei din ultimele 7—8 luni. Am început să le citesc ca pe nişte rapoarte oarecare, dar curînd mi-am dat seama că puse cap la cap alcătuiesc o povestire captivantă, cu profunde înţelesuri şi am extras cîteva pasaje pe care le transcriu aici fără nici o adăugire.

August 1962... „25 de copii au defilat cu rachete în mînă cu prilejul demonstraţiei din „Ziua Eliberării". Tot în această lună s-a desfăşurat la Hunedoara primul concurs de tenis de cîmp pentru copii şi juniori". O lună mai tîrziu Mircea Pascu notează printre altele: **„Totuşi munca se desfăşoară anevoios din cauza numărului mare de copii"** şi după alte cîteva pagini: **„Au mai venit copii noi în secţie, cărora li s-au predat primele noţiuni. Printre ei se află şi multe fete în vîrstă de 14—15 ani, lucru îmbucurător, ţinînd cont de faptul că activitatea sportivă în rîndul femeilor lasă de dorit în oraşul nostru"**. De pe o altă pagină purtînd o dată mai recentă, transcriu: **„Activitatea continuă să se desfăşoare atît dimineaţa între orele 7—13 cît şi d.a. de la 15—19. Terenurile sînt bune. Lucrăm cu rachete „Maxplay" şi mingi „Slazenger"**. Altundeva consemnează: lapidar: **„Am avut o întîlnire cu echipa Minerul Lupeni, cea mai puternică din regiune. Am învins cu 11—6. Meciul s-a desfăşurat la Lupeni între copii pînă la 15 ani"**.

Pe altă filă nu există nici un fel de comentariu, ci doar 90 nume împărţite în 9 grupe. Unele nume sînt subliniate. Talentele autentice: Chiriac Macovei, Dumitru Hărădău, Gheorghe Cătănescu, Rodica Crăciunescu...

Am mai notat o dorinţă sau mai bine zis un obiectiv al antrenorului Mircea Pascu: **„În anul 1965 să avem un campion R.P.R. la copii, iar secţia noastră să se numere printre primele şase din ţară"**.

În zilele acestea copiii lui Mircea Pascu sînt în Bucureşti. Au venit aci să arate ce ştiu...

În ziua de 26 mai la Hunedoara s-a desfăşurat un concurs atletic. Au luat parte aproape 100 copii şi juniori. În carnetul antrenorului Gh. Băleanu, Suzana Trif, care nu are decît 13 ani, s-a înscris cu o performanţă de 4,35 m la săritura în lungime. Antrenorul de fotbal A. Pop a anunţat săptămîna trecută un „trial" de copii. S-au prezentat peste 300... Poate că ar trebui să mai scriu aci şi despre miile de copii ai Hunedoarei, care pînă acum nu se află în evidenţa nici unui tehnician, dar care pe terenurile omologate sau cele delimitate de ei ad-hoc în spaţiile din jurul blocurilor îşi dau primele întîlniri cu sportul.

Copiii Hunedoarei — viitorul ei. Îşi îmbogăţesc minţile pe băncile şcolii, îşi oţelesc trupurile în soarele stadioanelor...